
לא כדאי להגיש תביעות בסכומים מופרכים, ולא להוכיח – ראו מה שקרה כאן

בתי המשפט

תק 002000/08

בית משפט לתביעות קטנות רחובות

תאריך: 21/12/2008

בפני כבוד השופט גדעון ברק

בעניין: אידן ויאצסלב

התובע

נגד

1. סמדר ותומר הפקות בע"מ

2. ויטורי סמדר

הנתבעים

פסק דין

1. הנתבעת 1 הינה בעלת פאב המתקרא "הנרי" הנמצא ברחובות, רח' אופנהיימר 10 (להלן: "הפאב"). הנתבעת 2 הינה מנהלת ושותפה בפאב (להלן: "הנתבעת"). בתאריך 15.8.08 בחצות לערך, הגיע התובע לפאב יחד עם חבריו. התובע וחבריו הזמינו משקאות לשולחן ולאחר זמן מה הזמין התובע לו ולחבריו עוד 2 משקאות מסוג "וודקה-רדבול". משקה זה מוגש בכוס זכוכית שקופה עם קרח. מעתה ואילך טענותיו של התובע כנגד המשקה, נגד מגישי המשקה ונגד הנתבעים ובגין אותן טענות ובשל התהגותה של הנתבעת הגיש התובע תביעה זו לחייב הנתבעים לשלם לו פיצוי בסך 30,000 ₪. ואלה הם בקצרה טענותיו של התובע כלפי הנ"ל:

א. המשקה הובא ולאחר שהתובע לגם מהמשקה, הרגיש בפיו שמהו נכנס דרך הקש פרט למשקה. התובע סבר תחילה שמדובר בקרח, אך התברר לו שזו הייתה חתיכת זכוכית בגודל גרגיר אורז. התובע בחן את הכוס ממנה לגם וגילה שתחתיתה מלאה בשברי זכוכית. התובע פנה למלצרית, הציג לה את הכוס ושברי הזכוכית וביקש להחליף המשקה במשקה אחר. המלצרית נענתה לבקשתו והגישה לו כוס אחרת, ברם לאחר שהתובע בחן הכוס החדשה, שוב גילה שבירי זכוכית בתחתית שהיו גדולים יותר. גם הפעם פנה התובע למלצרית וביקש להחליף לו המשקה והפעם ניגש התובע יחד עם המלצרית לעמדת הבר וצפה במזיגה של המשקה וגם הפעם גילה שבירי זכוכית בכוס.

הפעם ביקש התובע לדבר עם הנתבעת והציג בפניה את שבר הזכוכית שהוציא מן הכוס. הנתבעת בחנה את השבר, זרקה אותו לפח ואמרה שהתובע הוא זה שהכניס אותו לכוס בכדי שלא יצטרך לשלם על המשקה. התובע, אשר התלהם על מה שאמרה לו הנתבעת הודיע לנתבעת שהוא לא ישלם עבור שירות כזה.

ב. התובע מציין, שזוהי הפעם הראשונה שהוא וחבריו מבקרים בפאב, אך הנתבעת הצהירה, שזו לא פעם ראשונה שהתובע מנסה "תרגיל" כזה ושבידיה צילומי אבטחה המוכיחים שהתובע ביקר בפאב כחודש לפני ועשה דבר דומה. הנתבעת טענה, שלא ייתכן ששברי הזכוכית הגיעו מעמדת הבר, משום שהכוסות שאליהן מוזגים את המשקאות מסודרות בצורה הפוכה כלפי מטה. התובע ביקש להתלוות לנתבעת לעמדת הבר ושם הציג התובע בפני הנתבעת ערימה של כוסות המסודרים כלפי מעלה. בעקבות כך, שינתה הנתבעת את גירסתה וטענה שאלו כוסות שמיועדות לאזור אחר של הפאב בעוד שהתובע ראה במו עיניו שנמזג לו המשקה מן הכוסות הנ"ל הנמצאות סמוך לעמדת המלצריות.

ג. אופן התנהלותה של הנתבעת היה תוקפני מאד כלפי התובע לכל אורך הארוע. הנתבעת הזמינה את המאבטח ובפני הנוכחים במקום האשימה את התובע בנסיון גניבה וביקשה מהאבטחה ללוות את התובע מחוץ למקום.

בנוסף לכך, פנתה הנתבעת אל חבריו של התובע ואמרה להם, שהחבר שלהם מנסה לגרום להם לצאת מבלי לשלם. כמו כן הודיעה הנתבעת לאחד מחבריו של התובע, שבמקום מצלמות אבטחה ויש לה הוכחות מצולמות לזה שהתובע הוא זה שהכניס את שברי הזכוכית לכוסות וכן, ביקשה מאחד מחבריו להרגיע את התובע לפני שהוא מסתבך. בנוסף לכך, פנתה הנתבעת אל חברתו של התובע באומרה, שהתובע מגיע למקום לעתים קרובות לבדו, משתכר ומסרב לשלם.

ד. התובע חש תסכול והשפלה מדברי הנתבעת ובמקביל לארועים הנ"ל, גילה התובע שהמקרה חזר גם במשקאות של חבריו שהוגשו יחדיו ואף לאחר מכן וגם הפעם טענה הנתבעת שהתובע וחבריו הכניסו את השברים למשקאות בעצמם. התובע הוצא מהפאב והתערב בויכוח אדם בשם אמיר, שהציג עצמו כשותפה של הנתבעת וביקש להשקיט את המקרה והסכים לוותר על תשלום חלק מהחשבון. לאחר לחץ מצד אמיר, הסכים אחד מחבריו של התובע לשלם 300 ₪ מתוך חשבון של 524 ₪. הנתבעת נמנעה מלקחת אחריות על המחזל ומנסה להטיל האחריות על לקוח על ידי תקיפתו באישומים והכפשות.

2. הנתבעים הגישו כתב הגנה ארוך מהרגיל (המכיל 7 עמודים) והנתבעים מכחישים את טענות התובע וטוענים, שביום הנזכר על ידי התובע, הגיע התובע עם חמשת חבריו אל הפאב בשעה 23.30 ולאחר

שהתיישבו החלו להזמין שתייה חריפה, מזון, בירות ומשקאות חריפים אחרים ובין היתר הזמינו משקה "וודקה-רדבול".

לקראת השעה 0.200 משקרב מועד התשלום, התלונן התובע פעמיים ברציפות שנמצאו שברי זכוכית בכוסו ובכוסות שניים מחבריו.

לאחר התלונה הראשונה ועל מנת להימנע מעימות, הגישה המלצרית לתובע וחבריו 3 כוסות נוספות של "וודקה רדבול".

לאחר מספר דקות, שוב התלונן התובע בפני המלצרית כי שוב נמצאו שברי זכוכיות בכוסו ובכוסות של שניים מחבריו, אך הפעם הבינה המלצרית שהתובע וחבריו מנסים לקבל שתייה נוספת ובחינם, פנתה המלצרית אל הנתבעת והביאה בפניה את תלונת התובע.

גם הפעם גילתה הנתבעת אורך רוח והסבירה לתובע בסבר פנים כי מקרה כזה לא יכול לקרות בשל העובדה שהכוסות נשטפות במדיח בתוך ארגזי פלסטיק כשהן מונחות הפוך וכך- הפוכות- הן גם מוצאות מהמדיח ולכן לא ייתכן שיימצאו שברי זכוכית והנתבעת אף הציגה בפני התובע את תהליך שטיפת הכוסות.

באותה עת הבחינה הנתבעת, שהתובע בגילופין וחששה שהוא יעורר מהומה באם תסרב להחליף את כוסות המשקה ועל מנת להימנע מעימות הגישה לתובע ולחבריו 3 כוסות משקה נוספות – כל זאת עשתה למרות שידעה שהתובע משקר וכל רצונו הוא לקבל 3 כוסות שתייה נוספות חינם.

בעת שהגיע מועד התשלום ובעוד התובע וחברתו בגילופין, פנה הוא וחברתו לנתבעת ודרש פיצוי בעד עגמת הנפש ודרש שתזכה את חשבונם בגין כל ההזמנות שהוזמנו במהלך הערב.

משסירבה הנתבעת למלא אחר דרישת התובע וחברתו, החלו התובע וחברתו לכעוס, להתלהם, לקלל והצהירו שלא ישלמו את החשבון ואיימו בתביעה משפטית.

משראתה הנתבעת את התנהגות התובע וחברתו, קראה היא לקצין הבטחון אשר ביקש מהם להתלוות אליו לחצר מחוץ לפאב. גם אמיר יצא אל החצר וניסה ליישב את ההדורים עם התובע וחבריו ובסופו של דבר, העדיף אמיר לוותר על חלק מהתשלום והציע שישלמו רק 300 ₪ במקום 524 ₪. החשבון שולם.

לאור הטענות המועלות בכתב ההגנה, סבורים הנתבעים שיש לדחות את תביעת התובע.

3. א. שתי מחלוקות עיקריות מתעוררות בין הצדדים לדיון זה : הראשונה היא, האם

התובע כבר ביקר בעבר בפאב וגם אז הליון על המצאות זכוכיות בכוסות והשנייה, האם אכן היו זכוכיות בתוך המשקה בעת שהמשקה הוגש לתובע ולחבריו.

העולה מכתבי הטענות הארוכים ומעדות התובע והנתבעים הוא, שהיו מספר אנשים מעורבים בארוע הנטען בכתב התביעה. מצד התובע היו במקום הוא, חבריו וחברתו ומצד הנתבעים היו המלצרית, המאבטח ועוד אנשי פאב שהיו מעורבים בצורה זו אחרת במגע עם התובע.

לא הוכח בפני, שהתובע כבר ביקר במקום בעבר ולכן כפועל יוצא מכך גם לא הוכח שהתובע הליון כבר פעם קודמת על המצאות זכוכיות בתוך המשקה.

הנתבעת העידה וסיקרה בפני את המלצר אשר שרת את שולחן התובע ולדבריה אמר לה המלצר שהתובע בא באותה דרישה חודש לפני הארוע הנוכחי וגם אז בא המלצר בדיון ודברים עם התובע.

זו עדות שמיעה והנתבעת עצמה מציינת שהיא עצמה לא הייתה נוכחת.

אמיר העיד בפני, שהיה באותו יום במקום והוא התערב לעזור בויכוח עת בא התובע בטרוניה לגבי הימצאות זכוכיות בכוס המשקה. בסופו של יום, על מנת שלא תהא מהומה, הסכים אמיר שהתובע וחבריו ישלמו רק 300 ₪ במקום 524 ₪.

הנתבעים לא הביאו אף עד מטעמם אשר זיהה את התובע כמבקר בעבר ולא הביאו לעדות את המלצרית שעמה שוחח התובע בעת שהציג בפניה הזכוכיות ובעת שהביא לו משקה חלופי.

ב. טענותיו של התובע הן כבדות משקל, אך יש להטיל ספק בדבריו אם באמת נמצאו זכוכיות בכוסות המשקה 3 פעמים. אפשר להבין, שמסיבה זו או אחרת, תמצא זכוכית בכוס – דבר שהוא חמור כשלעצמו – אך המצאות זכוכיות בכל כוס שהוחלפה לתובע, הדבר מעורר יותר מתמיהה. בכל אופן, תובע המגיש תביעה עליו הנטל להוכיח את עובדות המקרה המובאות על ידו בכתב התביעה, קל וחומר כאשר המקרה הוא יוצא דופן כפי שהעלה בכתב התביעה. התובע במקרה זה, הוא המוציא מחברו ולכן עליו הראיה וההוכחה שאכן נמצאו זכוכיות בכל הכוסות שהוגשו לו. אילו טענותיו של התובע היו נכונות ואילו אכן נמצאו זכוכיות בכוסות שלו ושל חבריו, יכול היה התובע להביא ולו חבר אחד אשר יעיד ויאמת את טענותיו. התובע לא עשה כן וסמך רק על מה שנאמר בכתב התביעה ובמה שאמר בבית המשפט. בבוא התובע עם האשמה כזאת, של המצאות זכוכיות בכל אחת מהכוסות שהוגשו דווקא לו ולחבריו, לא די בכתיבת הדברים אלא שעל התובע היה להוכיח טענותיו.

לא רק חבריו של התובע יכלו להעיד ולומר מה באמת אירע באותו ערב. התובע ציין שהוא היה באותו ערב עם חברתו והוא נפגע על עצם הפנייה אליו בנוכחות חברתו ולכן גם חברתו יכלה להעיד מה באמת קרה באותו ערב. חברתו של התובע הייתה באולם בית המשפט ושאלתי את התובע אם היא תעיד (על מנת להוציא אותה מהאולם עת העיד התובע) והתובע השיב שהיא לא תעיד.

4. א. התובע הגיש לי שקית ובה מספר רב של זכוכיות והוא העיד שאלה או כאלה היו בכוסות המשקה שהוגשו לו. מריבוי הפעמים, עליהם מצביע התובע של המצאות זכוכיות, יכול אתה לחשוב שבפאב זה מוכרים זכוכיות כחלק בלתי נפרד מהמשקה ואין להניח שזהו המצב. שלש פעמים כמות זכוכיות כאלה דווקא בכוסות שהוגשו לו ולחבריו מעורר יותר מתמיהה ולכן לא יכול התובע להסתפק בהבאת זכוכיות, שאין אני יודע מנין באו, מבלי להביא אף עדות התומכת בעדותו. גם הסכום שהחליט התובע לתבוע (30,000 ₪) הוא סכום מוגזם וללא כל יחס לנזק שנגרם לו – אם בכלל נגרם לו נזק. אין ספק, שהתובע יכול היה להביא אחד מחבריו או את כל חבריו וכן את חברתו להעיד ולתמוך בגרסתו – אם אכן גרסתו נכונה, אך התובע נמנע מלהביא עד כלשהו. הלכה פסוקה היא, שהימנעות בעל דין מלהביא ראיה, בהיעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו, כאשר על פניה מתחייבת מכך המסקנה, שאילו הובאה אותה עדות הייתה היא פועלת לחובתו והיה בה כדי לתמוך בגירסת התובע. (ראה ע"א 795/99 אנטוני (טוני) פרנסואה ואח' נ' אהוד(אודי) פוזיס, פ"ד נד(3)107, 117 וכן ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו ואח', פ"ד מה(4)651, 658). התובע לא נתן כל הסבר סביר או הגיוני לאי הבאת עד ולכן מתחייבת המסקנה, כאמור.

ב. לפיכך, מאחר והתובע לא הוכיח תביעתו אני מחליט לדחות את התביעה.
אני מחייב את התובע לשלם לנתבעים הוצאות משפט בסכום כולל של 300 ₪ בצירוף ריבית
והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל. הסכום הנמוך נקבע בשל כך שגם הנתבעת
לא הביאה עדים רלוונטיים שיכלו לעזור לבית המשפט.

ניתן היום כ"ד בכסלו, תשס"ט (21 בדצמבר 2008) בהעדר הצדדים.
המזכירות תעביר העתק פסה"ד לכל אחד מהצדדים.

ברק גדעון - שופט